

OM SWAMI

VAKATÄIS VASTUSEID
ELULISTELE
KÜSIMUSTELE

VALGUSTUNUD MUNGA LIHTSAD MÕLGUTUSED
ELU KEERULISTEL TEEMADEL.

LAURATON

Tõlgitud väljaandest:
A FISTFUL OF WISDOM
ISBN 978-93-86867-28-5
First Jaico Impression: 2018
© Om Swami

Tõlkija Helger Aaresild
Keeleliselt nõustanud Katrin Hallik
Küljendaja Piret Jürisoo
Kannekujundusel on kasutatud Ukraina kunstniku
Oleksandr Mikhalchuki aastal 2019 valminud maali „Paabeli torn“

ISBN 978-9949-01-216-9
Väljaandja: Osaühing Lauraton
Tallinn, 2019

*See kirjatöö on pühendatud mu lugejatele,
kellest paljud on reisinud väga kaugemale,
et minuga isiklikult kokku saada.
Just teile mõeldes ma kirjutan,
just teie olete mind innustanud.
Olen teile ülimalt tänulik.*

SISUKORD

Eessõna	9
ELU	13
Elupildi kokkupanek	15
Kui palju on piisavalt?	19
Pärdik ja pähkel	23
Kas astroloogial	
on tósi taga?	27
Kõlbelisuse teelahkmel	32
Kas teed elule haiget?	35
Elu täis vastandumisi	39
Karma jälg ning muljutud hing	42
Riivatud mõtted	48
Ilus elu	52
ARMASTUS	57
Kui hoolitsuse kaisutus lammatab armastuse	59
Kurbmäng kolmes vaatuses	64
Kas oled iseendaga rahul?	69
Üksikvanemad ning lõhki läinud abielud	72
Kartus vanaduse ees	75
Arvustamisega toimetulek	79
Andekspalumine	83
Kaastunne	86
Jumalik iva	89

MÕTISKLUSI	95
Ülim oskus	97
Eneses kahtlemine	101
Ainus asi, mida meeles hoida	105
Tee edule	109
Vabadus	112
Miks inimesed naeravad?	116
Eelarvamused	120
Sa pole nõrk	124
Praguline pang	127
VAIMSUS	131
Lugu usust	133
Guru	139
Usalduse reetmine	143
Jumalused ning kurjamid	148
Rahulolu	151
Vaimne vara	154
Kas jumal vihastab?	158
Kas palvetel on mõju?	160
Kingsepp ja koer	165
Usk jumalasse	169
Leppimine	173
SURM JA TEISPOOLSUS	177
Ebamugav hetk	179
Massiline hukkumine ning karma	185
Kannatuste tähendus	190
Armastatu lahkumine	194
Viimase otsa põdemine	198
Tegude konto	202
Tingimuslik kõlblus	206
Surmahirm	209
Järelsõna	215

EESSÕNA

Kord kaotas üks talumees küünis töötades oma kella. Häda oli selles, et kell oli mehele tähtis mälestuse. Tolleks hetkeks siitilmast juba lahkunud isa oli selle kella kinkinud pojale mitu aastakümnet tagasi. Talumees pööras kella otsides küüni pahupidi, vaatas igasse mõeldavasse küüni nurka, kuid tähtis mälestuse jäi paraku leidmata.

Mees oli juba täiesti endast väljas ning otsustas õue peal aja maha võtta. Seal kuulis ta mänguhoos laste kilkeid. Mees kutsus lapsi appi kella otsima ning pakkus leidjale isegi kahekümneruupialise autasu. Lapsed olid pakutust evelil ning tormasid innukalt kella otsima. Nemadki tuhlasid kogu küüni läbi, kammides läbi viimase kui kõrrekuhja, ent edutult. Seejärel lapsed tüdinesid ning suundusid tagasi oma mängude juurde. Mehe lootus kella leida oli kustumas.

„Kuule, anna mulle ka võimalus,“ sikutas seejärel üks poisiklutt talumeest tema kuuest.

„Minugipoolest,“ oli talumees nõus ning vahtis üllatunud pilgul väikest abipakkujat, lisades ettevaatlikult, „aga teised lapsed juba vaatasid igasse võimalikku nurgatagusesse, kuid ei leidnud kella.“

„Jah, ma tean,“ kostis väikemees, „aga ma tahaksin ikka ka proovida.“

Kuna talumehel midagi kaotada polnud, lubaski ta poisi küüni, ise aga suundus käega lüües põllule muid toimetusi tegema.

Veerand tunni pärast jooksis poisiklutt talumehe juurde. „Leidsin üles!“ hõikas ta juba eemalt ning avas mehe juures oma peo.

Rõõmsaks muutunud talumees haaras poisi sülle ning päris uudishimulikult: „Kirevase päralt! Mis nipiga sa küll kella üles leidsid?“

„Istusin lihtsalt küüni põrandale maha ning kuulasin vaikust,“ seletas poisike, „mõne minuti möödudes paningi tiksumist tähele. Ülejäänud oli juba lihtne.“

Inimesed on meeleheitlikult otsimas nii oma varanatukest kui ka vastuseid mõistetamatuks jäävatele küsimustele. Nad on valmis kas või kogu maailma pahupidi pöörama, enne kui nad mõne aja pärast otsingutest rampväsinutena maha langevad. Alles siis leiavad nad aega, et rahulikult istuda, imeks panna, muretseda, mõlgutada, järele mõelda, kaotust tunnistada, puhata. Just niisuguses eemalolevas meeleseisundis ligineb elu justkui too poisiklutt ning ulatab meile asja, mille olime kaotanud.

Mõnikord on kõige mõjusam asjade otsimise viis üldse tavapärasest otsimis-tegevusest loobumine. Ning seejärel, kui lasete asjadel omasoodu minna, võib teie kõrvu ulatuda lahenduse tiksumine. Siis kuulete, kuidas elu pulbitseb ning märkate järsku, kui ilus on kõik ümberringi.

Kord küsis nooruke munk oma vaimselt isalt: „Isake, kas on patt magada naisega samas voodis?“

„Üldsegi mitte, mu noor sõber,“ kostis püha isa. „Naisega üheskoos voodis ärkvel olla – jah, see võib tõesti patt olla. Aga naisega ühes voodis magamise pärast ma küll ei muretseks.“

Ühtepidi on elu väga mänguline, teistpidi on elu väga nõudlik. Eelkõige aga on elu kingitus – väga väärtuslik, lausa hindamatu õnnistus. Miks peaks elamise ajal lähtuma mingist teisest tõlgendusest elule?

Rahu kõigile!

ELU

ELUPILDI KOKKUPANEK

Mõnikord on lahenduseks heita teisipidi pilk asjale.
Nõnda võib arusaamatu mosaiikmõistus osutada
imetabaselt kauniks vaatepildiks.

Ühel meeleharjutuste kursusel jutustas keegi osavõtja mulle, et tal on olemas kõik, mida ta hing on ihaldanud – miskipärast pole ta aga üldse õnnelik. Too naine oli aastaid endas pesitseva tühjustundega võidelnud ega osanud sellest kuidagi välja tulla. Naine kõneles, et oli katsetanud kõike, sealhulgas mõtlust, kuid ilma märgatava eduta.

„Minus lahtub tühjus. Kogu elu tundub nii rõõmutu,“ kurtis naine. „Kõik mu peres on kenad inimesed ning mul pole mingeid rahamuresid. Ometigi närib mind kahtlus, nagu ma ei kuuluks oma pere sekka. Ma lihtsalt ei tea, mida oma nukrameelsusega peale hakata. Ei oskagi seda päris hästi kirjeldada. Olen õnnelik ja ei ole ka. Elust on saanud justkui mõttetute võimlemisharjutuste tegemine. Enamus päevi olen turris ning masenduses.“

„Kui inimesel on kõht täis pugitud, tekib tal loomupärane isu magus-toidu järele,“ kostsin seepeale. „Inimmeel kaldub vastakate mõtete kallal pead murdma. Kuna elu on sulle kõik ihaldatu kätte toonud, siis ühes sellega on ta jätnud su ilma võidurõõmust, mida tuntakse eluraskuste alistamisel.“

„Kas pead silmas, et kurvatsen, kuna mul pole põhjust millegi pärast muretseda?“

„Ei, asi pole üldse millegi pärast muretsemises,“ püüdsin seletada, „asi on hoopis millegi eest hoolitsemises. Sa ei kannu ju praegu millegi eest hoolt. Leia endale eesmärk, mis oleks suurem kui sa ise, ning siis ongi sul põhjus hoolt kanda, põhjus elada, põhjus kasvada.“

Edasi jutustasin naisele lühikese loo.

Isal oli kombeks igal õhtul pärast töölt koju tulemist koos pojaga mängida. Ühel õhtul pidi ta aga arvutis tähtsa tööfaili valmis tegema ning selle siis kohe ära saatma. Nõnda oli isal tarvis mõneks ajaks oma pojale mingi tegevus leida, et ta saaks ise rahulikult tööle keskenduda. Lahendust otsides silmas isa maakaarte müüva firma reklaami ajalehes koos suure maailmakaardi pildiga.

Isa võttis käärid ning lõikas hoolikalt reklaami kümneteks erineva suurusega paberitükikesteks ning ulatas need pojale.

„Need tükid siin on maailmakaardi pusle,“ sõnas isa. „Hakkame koos mängima pärast seda, kui oled selle piltmõistatuse kokku pannud.“

Isa arvas, et poisil jätkub peamurdmist vähemalt paariks tunniks. Poeg aga tuli isa juurde juba poole tunni möödudes ning teatas, et on pildi kokku pannud.

„Juba valmis?“ oli isa üllatunud. „Uskumatu!“

„Tegelikult oli pildi kokkupanek päris lihtne,“ seletas poiss. „Kui hakkasin maakaarti tükkaaval kokku panema, tundus see mulle eriliselt tüütu tegevusena. Siis aga märkasin, et pöördel, ajalehe teisel küljel, on tõeliselt põnev teine pilt. Hakkasin siis hoopis seda pilti kokku panema ning kogu suur „maailm“ läks mõne minutiga iseenesest paika.“

Mõnikord ongi asi selles – pöördelises teises küljes.

Inimestena püüame oma elu kaardistada. Soovime elust selget ettekujust saada, kuid elu pole mingi lühiajaline jalutuskäik pargis. Tegelikult on raske elus midagi uut välja mõelda ning elu mõtte otsimise jutt näib pigem koormava ning tüütava heietamisena. Maailmakaardi tükide kokkusobitamine pakub vähe rõõmu – kui sa pole just geograafiahuviline või kui su hobiks pole puslede kokkupanek. Selleks et tegevusest innustuda, peab olema huvi millegi eest hoolt kanda.

Alates hetkest, mil enda jaoks midagi tiivustavat avastad, muutub tüütu maakaardi koostamise ülesanne järsku vahvaks elupildi kokkupanemiseks. See toob ellu nii põnevust kui ka hoolt. Mõttetust ajaviitest on järsku saanud sisutihe otsinguretk. Martin Luther King on seda väljendanud ütlemisega:

„Meie elu hakkab kustuma hetkel, mil meie suu tähtsate asjade koha peal lukku läheb.“

Kuhu sa oma elukäigul parajasti ka jõudnud ei ole, alati leidub asju, mida tasub põhjalikumalt tundma õppida, mille pärast on mõtet elevil olla. Ära vaeva end sarnastest tükkidest maailmakaardi kokkupanekuga. Pane selle asemel kokku hoopis oma imekaunis elupilt ning kõik muu loksib siis ise paika. Leia endale see, mille eest tahad hoolt kanda, millele tahad pühenduda. Aga juhul, kui sa ei peaks leidma elusihiti, vaimustavat tulevikupilti, mille poole tasuks püüelda, siis see tähendab, et sa pole oma sihti tõsimeelselt otsinudki. Keegi ei sünni siia maailma juba valmis elusihiga, igaüks leiab elu jooksul ise oma eesmärgid. Sihitu eluga käib kaasas igavus, kuna siis puudub elust see, mille üle rõõmu tunda.

Naine läks kõhuvalu kaebusega arsti juurde. Pärast aparaatide all käimist ütles arst, et pildid ekraanil näitavad surmahaigust ning elupäevi jätkub tal vast kolmeks kuuks.

„Kas leiduks veel midagi, mida ma teha saaksin?“ küsis haige murelikult. „Mina igatahes tahan kauem elada kui kolm kuud.“

„Kas olete abielus?“ küsis arst.

„Ei.“

„Siis leidke mõni filosoof ning minge talle mehele.“

„Kas tõesti?“ tärkas naises lootus. „Kas see aitab mu elupäevi pikendada?“

„No mitte päris,“ seletas arst, „aga teile jäänud aeg tundub siis palju pikemana.“

Kellad tiksuvad kõigi jaoks ühe ja sama kiirusega. Ometi tajuvad inimesed aega erineva rutuga edasi tormavat. Osa inimesi istub teleri ees põnevikku vaadates. Ekraanil toimuvast haaratuna naudivad nad seiklusrikkaid hetki. Teine osa inimesi vaatab samal ajal üksluiselt korduvat ilmateadet, et ootamatuks ilmapuuatuseks aegsasti valmis olla. Missugust saadet vaatad, see on sinu enda valida. Korraga on käimas palju erinevaid saateid ning kõik taandub sellele, kuidas teleripuldil nuppe vajutada.

Kui oled elus kannatlikult niisama passinud ning elu pole sulle olulisi väljakutseid esitanud, siis vaata parem ringi ning haara mõnest võimalusest

kinni. Harukordsed väljakutsed ei koputa su uksele, need tuleb iseendale luua.

Buddha on kunagi öelnud: „Sinu ülesanne siin elus on leida endale elusiht, pühendudes sellele kogu hingest ja südamest.“

Küll siis ka elu mõistatuslikud killud paika sobituvad. Lõpuks kangastub kogu elu imekauni tervikpildina su ees. Ning iga kellaosuti võnge kannab sind uutesse kõrgustesse.

Kui pühendad end rõõmsal meelel mingile eesmärgile, kaovad sind painavad hirmud iseenesest. Looduses leidub rohkelt avarat mängumaad. Sul on võimalik palju rohkem võita kui kaotada. See, millest võid elumuutuse tõttu ilma jääda, pole enam kui taskuraha miljonäri karmanis. Elu eesmärgi leidmine ongi see, mis pöörab tüütu pusle lahendamise hoopis meelikõitvaks pildi kokkusättimiseks.